

## Apèndix



## Discurs del President de l'AILLC, Giuseppe Tavani, en l'acte de clausura del Col·loqui

Senyores, senyors, amigues i amics,

després d'una setmana de treball intens, però també de diversions, de dinars i de sopars, de xerrades, discussions, passejades, excursions, visites a la ciutat i als seus museus magnífics; després d'haver gaudit, durant una setmana, de la simpàtica i amable hospitalitat d'aquesta ciutat i de la seva Universitat i d'haver viscut en la dimensió sempre agradable de la convivència amb persones amigues amb les quals tenim moltes coses en comú, i principalment l'interès per l'estudi científic de la llengua i la literatura catalanes; després d'haver escoltat totes les conferències i les ponències i també les comunicacions a les quals la falta del do de l'ubiquïtat ens hagi permès d'assistir; després d'haver celebrat la nostra assemblea general i haver renovat els càrrecs perquè a la Junta de Govern hi participin forces i experiències inèdites; després de tot això ha arribat el moment de saludar-nos afirmant solemnement que ens trobarem tots, una vegada més, al proper Col·loqui, que es realitzarà novament als Països Catalans.

Com els precedents, aquest desè Col·loqui ha estat un moment clau en la vida de la nostra Associació, perquè ens ha donat la possibilitat de verificar la vitalitat dels estudis de catalanística pertot arreu, i principalment —com és natural— als Països Catalans. L'aportació de tots vosaltres ha estat com sempre l'element fonamental per a l'èxit de la nostra trobada: els joves, la participació dels quals és imprescindible perquè els nostres estudis es beneficiïn de nova saba, ens han donat una lliçó de serietat i de maduresa molt important; i els mestres han compartit amb nosaltres llurs coneixements i llurs reflexions, com sempre estimulants i profitoses. Les discussions, els debats que han acompanyat les taules rodones, el bescanvi d'opinions i d'experiències que ha marcat la nostra convivència al llarg de la setmana que es conclou aquest vespre i que tindrà, però, encara un prolongament demà, han estat com sempre molt útils. I tot això contribueix a confirmar-nos que tots junts hem fet un bon treball, i hem donat un testimoni més de la vitalitat d'una cultura que els «altres» es neguen a reconèixer: ens emportem, com sempre, el convenciment d'haver acomplert una tasca important, però també l'alegria d'haver retrobat vells amics i d'haver-ne guanyat de nous.

Els resultats d'aquest desè Col·loqui són bons, i ens n'adonarem encara més quan en sortiran les actes i tindrem la possibilitat de llegir i meditar amb

més concentració allò que ara només hem escoltat. L'organització del Col·loqui, d'un Col·loqui de les dimensions d'aquest, implica un esforç notable: i com que les coses humanes no són mai perfectes, també en aquesta setmana pot haver-hi hagut falles —poques i d'incidència molt limitada— des del punt de vista logístic: els qui hem tingut la sort i el privilegi d'organitzar una de les nostres trobades sabem per experiència que sempre hi ha l'imprevist i l'imprevisible i que, malgrat totes les precaucions que hom pugui prendre, hi ha sempre un marge d'imponderabilitat. I tanmateix, em sembla lícit afirmar que tot ha funcionat gairebé perfectament, gràcies als esforços i a la dedicació de Tilbert Dídac Stegmann, Axel Schönberger i tots els altres amics que han col·laborat a l'organització. I aquests resultats són bons també perquè cadascú de nosaltres ha intentat de fer la seva part, la que pot i sap fer, la que tothom anirà fent també entre aquest Col·loqui i el proper, que, com va decidir l'Assemblea, se celebrarà a la Ciutat de Mallorca el 1997.

Gràcies una vegada més a tots vosaltres per haver vingut, per haver donat la vostra aportació, per haver participat.

Us desitjo a tots un bon retorn. I a reveure a Mallorca.